

[Skytte.]

Begrundelsen for fikseringen af ejendomsskylden til staten og bykommunerne er, at der i begge tilfælde lignedes med faste promiller, og der sker således ved fikseringen ingen overflytning af skat fra bygninger til jord. Samtidig sikres det, at ingen husejer kommer til at betale mere i bygningsskat til staten eller bykommunerne som følge af den nye vurdering.

For sogne- og amtskommunerne lignedes efter behov, d. v. s. at en eventuelt større udskrivning vil give sig udtryk også i højere ejendomsskatter. En fiksering af ejendomsskylden ville betyde, at der blev lagt mere skat på jorden, og det er så et spørgsmål, om det er rigtigt at gøre det som et led i en ganske midlertidig ordning. Der er for mig noget tiltalende i, at man, medens der forhandles om principielle ændringer på disse områder, søger at bevare det samme forhold i udskrivningen på jord og bygninger i sogne- og amtskommuner. Derfor vil jeg foretrække øgede fradrag fremfor fiksering i de to kommunegrupper. Om så de foreslåede fradrag helt dækker det rigtige, må og kan vi selvfølgelig overveje i det udvalg, hvortil lovforslagene henvises — og jeg kan trøste det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen med, at det har da aldrig været min mening, at de lovforslag ikke skulle behandles færdig i udvalget og afgørelsen træffes dér. Jeg vil gerne tilføje, at det radikale venstre har tidligere haft lejlighed til at sætte pris på det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen som deltager i forlig med os, og jeg vil sætte pris på, om det samme kan blive tilfældet også i den foreliggende sag.

Jeg ser med tilfredshed, at kommunerne får ret til at vælge, hvilket fradrag de vil benytte, endda inden for ret vide rammer. Jeg lagde nok mærke til, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) sagde, at man nu overlader dette til kommunerne og derved ligesom overlader vanskelighederne til kommunerne. Det betragter jeg som en fordel, for det giver den enkelte kommune lejlighed til at tage hensyn til specielle forhold, og en kommune kan fastsætte et fradrag, der i den pågældende kommune i forhold til det nuværende er det rigtige. Skal lovgivningen virke efter sin hensigt, forudsætter det, at amts-

sognekommuner bruger fradragene, som det er tænkt. Det ville være særdeles beklageligt, om f. eks. amtsrådene valgte det laveste fradrag alene for at flytte amtsskatterne over fra jord til bygninger. Jeg understreger, at begrundelsen for forhøjelse af fradragene fremfor fiksering netop er at forsøge bevaret forholdsmæssigt den samme udskrivning på jord og bygninger, indtil mere principielle ændringer gennemføres efter de fremsatte skattereformforslag.

Spørgsmålet om en udsættelse af de skattemæssige virkninger af den nye vurdering et år har været indgående drøftet i udvalget. Det ville efter min bedømmelse betyde så mange tekniske og praktiske vanskeligheder, at jeg ikke kan anbefale dette. Det ville i hvert fald kræve omvurdering af 60 000-70 000 ejendomme eller jordlodder, som, hvis der ikke skulle have været nyvurdering sidste år, skulle have været omvurderet dengang. Det ville selv efter disse omvurderinger have betydet en ulighed i beskattningen ejendommene imellem, som jeg ikke finder rimelig.

Vi finder det i øvrigt helt urimeligt, at de store grundstigninger, der har fundet sted mange steder i kraft af behov for byggegrunde og lignende, ikke skulle beskattes for et år, hvad de ikke ville blive, hvis der skete et års udsættelse som foreslået af venstre og de konservative.

Det ser i denne forbindelse mærkeligt ud, at venstre, der ved så mange lejligheder taler om at indskrænke administrationen, her gør sig til talsmand for en ordning, der ville betyde en kæmpemæssig administration — hvis den i det hele taget kunne gennemføres.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen udtalte sin forundring over, at der skulle være truffet aftale om en samlet ordning af forskellige ting; en sådan samlet ordning havde det ærede medlem læst om i Politiken. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det kan i hvert fald hverken komme ham eller andre medlemmer af udvalget overraskende, at det var det radikale venstres ønske, at der skulle træffes en sådan samlet ordning. Det har jeg haft lejlighed til på mit partis vegne gang på gang at fremhæve i udvalget, og i hvert fald var det mit bestemte indtryk — jeg ved ikke, om jeg tager fejl — at det ikke havde interesse